

34

ARAşTIRMA SONUÇLARI TOPLANTISI 1. CİLT

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

İÇİNDEKİLER

Çiğdem MANER Konya ili Ereğli, Halkapınar, Karapınar ve Emirgazi 2014 Yılı Yüzey Araştırmaları (KEYAR).....	1
Erdoğan ASLAN ,Yusuf KILIÇ Kekova Adası Arkeolojik Yüzey/Sualtı Araştırması 2015.....	27
Harun OY Uşak-Banaz İlk Tunç Çağı Araştırmaları 2015 Yılı Çalışmaları.....	51
Tevfik Emre ŞERİFOĞLU Mersin Aşağı Göksu Arkeolojik Kurtarma Yüzey Araştırması Projesi 2015 Sezonu Sonuçları	75
Günder VARİNLİOĞLU Boğsak Arkeolojik Yüzey Araştırması 2015.....	91
İrfan Deniz YAMAN ,Yavuz AYDIN ,İraz Aslı YAMAN Aksaray İli Paleolitik Çağ Yüzey Araştırması (2015).....	111
Emre OKAN 2015 Yılı Batı Karadeniz Kıyıları Arkeolojik Sualtı Araştırması.....	123
Ümit AYDINOĞLU, Ahmet MÖREL Dağlık Kılıkia'da Kentleşme ve Kırsal Yerleşimler Araştırması 2015.....	135
Çiler ÇİLİNGİROĞLU, Ahmet UHRİ, Berkay DİNÇER Cengiz GÜRBIYIK, Canan ÇAKIRLAR, Gözde ÖZÇOLAK, Ece SEZGİN Karaburun Arkeolojik Yüzey Araştırması (Kaya) 2015.....	151
Sami PATACI, Nazlı YILDIRIM, Özlem ORAL İsaf BOZOĞLU, Sinan ALTUN, Ardahan İli 2013-2015 Yüzey Araştırmaları.....	175

Martin SEYER, Helmut LOTZ, Pascale BRANDSTÄTTER The Archaeological Survey On Toçak Dağı (Lımyra) 2015.....	201
Murat ÇEKİLMEZ, Emel DEREBOYLU POULAIN Aydın ERÖN, Emre ERDAN Nurdan AKBULUT ,Emrah ÖZDEMİR 2015 Yılı Myrina ve Gryneion Antik Kentleri Yüzey Araştırması.....	217
Özdemir KOÇAK, Mustafa BİLGİN Hatice G. KÜÇÜKBEZCİ Afyonkarahisar ili ve ilçeleri 2015 yılı yüzey Araştırmaları.....	233
Akın BİNGÖL, Mustafa KARAGEÇİ 2015 Yılı Kars - Iğdır İlleri Yüzey Araştırmaları.....	265
Mehmet SAĞIR, İsmail ÖZER, İsmail BAYKARA Serkan ŞAHİN, Seçil SAĞIR 2015 Yılı Kırıkkale ve Çorum İlleri Yüzey Araştırması.....	281
İsmail BAYKARA, Berkay DİNÇER, Serkan ŞAHİN, Derya BAYKARA ,İsmail H. BOLKAN 2015 Yılı Van İli Pleistosen Dönem Yüzey Araştırması.....	295
İsmail ÖZER, Mehmet SAĞIR, Berkay DİNÇER Serkan ŞAHİN, İsmail BAYKARA, Erksin GÜLEÇ 2015 Yılı Muğla Ve Çanakkale İlleri Yüzey Araştırması.....	315
Kemalettin KÖROĞLU Anadolu'daki Yeni Assur Dönemi Kaya Kabartmaları: 2015 Yılı Araştırmaları.....	329
Murat ARSLAN, Nihal TÜNER ÖNEN 2015 Yılı Phaselis Antik Kenti ve Teri-Toryumu Yüzey Araştırması.....	355
Şengül G. AYDINGÜN İstanbul Tarih Öncesi Araştırmalarının 2007-2015 Yılları Arası Sonuçları.....	369

Atila TÜRKER

Samsun Bölgesi Arkeolojik Yüzey Araştırması 2015 Yılı Çalışmaları: İlkadım Ve Canik Lokaliteleri.....391

Derya YALÇIKLI

Balıkesir (Altıeylül, Karesi ve Dursunbey) Yüzey Araştırması, 2015.....417

Ahmet Cem ERKMAN

Kırşehir ve Yozgat İlleri Neojen Dönem 2015 Yılı Omurgalı Fosil Yatakları Yüzey Araştırması.....435

TURGAY YAZAR, Ebru BİLGET FATAHA

2015 Yılı Sivas Yüzey Araştırması.....445

Sabahattin EZER, Kahraman YAĞIZ

Kemal ZORLU , Muzaffer ÖZÇİRİŞ

Adıyaman İli 2015 Yılı Prehistorik ve Protohistorik Çağ Arkeolojik Yüzey Araştırmaları.....465

Elif KOPARAL , Volkan EMİRCİLER

Michele MASSA

Urla ve Seferihisar İlçeleri Yüzey Araştırması 2015 Yılı Çalışmaları.....483

Kadriye ÖZÇELİK , Amélie VIALET

Hande BULUT

Denizli İli Prehistorik Dönem Yüzey Araştırması, 2015.....505

Yoko TANİGUCHİ, Keigo KOİZUMİ, Chiemi IBA

Kunio WATANABE, Katsuhiko SANO, Piao CHUNZE

Hatice TEMUR, Ayça BAŞTÜRKMEN,

Uğur YALÇINKAYA, Mustafa TOPTEPE

Scientific Research for Conservation of Rock Hewn Church, Üzümlü

(Cappadocia) in 2015: Chapel of Niketas the Stylite in Red Valley.....525

Zeynep Koçel ERDEM

Tekirdağ Merkez Ve Şarköy İlçeleri İle Çanakkale Gelibolu Yarımadası

Yüzey Araştırması 2015 Yılı Çalışmaları.....545

Şengül Dilek FUL, Murat TEKİN Emine Saka AKIN, Tekin SUSAM Sebastopolis Antik Kenti Merkezli Bölgenin Peyzaj Görünümü ve Yerleşim Yapısı 2015 Yılı Arkeolojik Yüzey Araştırması.....	567
Prof. Dr. Sedat BAYRAKAL, Yrd.Doç.Dr. Türkan ACAR Yrd.Doç.Dr. Elif GÜRSOY Uşak İl ve İlçeleri'ndeki Türk Dönemi 2015 Yüzey Araştırması.....	587
Engin BEKSAÇ, Şule Nurengin BEKSAÇ Kuzey Batı Anadolu Ve Trakya'da Erken Kültistik Kaya (Kaya-Oyma Ve Megalitik) Anıtlar Ve Kült Alanları Projesi Edirne ve Kırklareli İlleri Yüzey Araştırması Kaya Sunağı Ve Bağıntılı Kült Alanları Çalışmaları.....	609
Tayfun CAYMAZ, Mehmet EMEÇ Urla Yarımadası Güney Kesimi 2015 Yılı Yüzey Araştırması.....	623
Turgut SANER Larisa (Buruncuk) 2015.....	647
Bilge HÜRMÜZLÜ, Uygur HECEBİL Meltem AYAŞAN, Çağatay ÇELİK Isparta Arkeolojik Surveyi 2015 Çalışmaları.....	667

URLA VE SEFERİHİSAR İLÇELERİ YÜZEY ARAŞTIRMASI 2015 YILI ÇALIŞMALARI

*Elif KOPARAL
Volkan EMİRCİLER
Michele MASSA

2006 yılından bu yana T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü'nün izinleri ile İzmir İli'ne bağlı Urla ve Seferihisar İlçeleri dahilinde sürdürülen sistematik arkeolojik yüzey araştırmalarının 2015 yılı çalışmaları 06.07.2015 – 26.07.2015 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Doç Dr. Elif Koparal başkanlığında yürütülen çalışmalara emekli Prof. Dr. İlhan Kayan, Arş. Gör. Dr. Volkan Demirciler, Grafiker Ali Ertan İplikçi, Arkeolog Gamze Deveci ve lisans öğrencileri Derya Tüfekçi ve Tuba Saygın katılmıştır. Çalışmalarda T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı temsilcisi olarak Bodrum Sualtı Müzesi'nden Güner Özler görev almıştır. Yüzey araştırması projesi Ionia kültürel bölgesinin önemli bir kısmını oluşturan Urla-Çeşme yarımadası üzerinde Urla ve Seferihisar ilçeleri sınırları dahilinde yürütülmektedir. Yarımada üzerinde Erythrai, Klazomenai, Teos ve Lebedos olmak üzere dört Ion polisi bulunmaktadır. Çalışma alanı sınırları içinde ise Klazomenai, Teos ve Lebedos yerleşimleri yer almaktadır. Elde edilen yüzey araştırması verileri söz konusu Ion polislerinin türdeşliklerini sınamak adına önemlidir. Öte yandan daha geniş ölçekte ise Ion kentleri bağlamında ve Yunan kent-devletleri bağlamında türdeşliklerin sınanması için önemli veriler ortaya

* Doç. Dr. Elif KOPARAL, Hitit Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölümü, 19030 ÇORUM
Arş. Gör. Dr. Volkan DEMİRCİLER, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Klasik Arkeoloji Ana Bilim Dalı, Terzioğlu Kampüsü 17020 ÇANAKKALE.
Dr. Michele MASSA, İngiliz Arkeoloji Araştırma Enstitüsü, Tahrân Caddesi 24, Kavaklıdere, 06700 ANKARA

1 2015 yılı çalışmalarında T.C. Kültür Bakanlığı temsilcisi olarak bulunan Güner Özler'e bize verdiği destekten ötürü ekip olarak özellikle teşekkür ederiz. Ayrıca 2006 yılından bu yana ekip üyesi olan A. Ertan İplikçi'ye de özel bir teşekkürü borç biliriz. Urla ve Seferihisar İlçeleri Arkeolojik Yüzey Araştırması Projesi başladığı günden bu yana konaklama, yemek, çalışma alanı ve depo alanı ihtiyaçları için Klazomenai Kazievi'ni kullanmaktadır. 2015 yılı itibarı ile yürütücülüğünü üstlendiğim Urla ve Seferihisar İlçeleri Yüzey Araştırması Projesi'nin 2006-2014 yılları arasında yürütücülüğünü üstlenen ve projeye evsahipliği yapmaya devam eden Klazomenai Kazı Başkanı Prof. Dr. Yaşar E. ERSOY'a teşekkür ederiz.

konulmaktadır. Yöntembilim açısından yüzey araştırması bulguların diakronik olarak belgelenmesini öngörmektedir. Çalışma alanı dahilinde tüm arkeolojik bulgular ve kültürel miras öğeleri belgelenerek veri tabanlarına aktarılmaktadır. Bugüne dek saptanan 34 prehistorik yerleşim bölgede en geç Geç Neolitik Dönem'den itibaren bir kültürel ve idari ağın varlığını ortaya koymaktadır. Böylelikle bölgede yürütülen yüzey araştırmaları ile iskan tarihçesine ilişkin önemli açılımlar getirilmiştir. Bugüne dek genişliği 1200 kilometrekareyi bulan çalışma alanının %70'i yaygın yüzey araştırması yöntemleri ile sistematik olarak taranmıştır. Öte yandan %15'i de yoğun yüzey araştırması yöntemi ile taranmıştır. Bugüne dek çalışma alanı dahilinde 362 adet arkeolojik sit belgelenmiştir. Bu sayısal değerler projenin yüzey araştırması yöntembilimine uygun olarak belirlenen hedefleri yerine getirmekte olduğunu açıkça ortaya koymaktadır (Harita:1).

2015 yılı arazi çalışmaları kapsamında seçilen alt bölgelerde sistematik yaygın yüzey taramasının yanı sıra geçmiş yıllara dönük olarak yüzey buluntularının değerlendirilmesi ve Coğrafi Bilgi Sistemleri veritabanının güncellenmesi işleri de gerçekleştirilmiştir. Prof. Dr. İlhan Kayan'ın danışmanlığında çalışma alanı içinde belirli bölgelerde paleocoğrafyanın tanımlanabilmesi adına gelecek yıllarda yürütmeyi planladığımız bir çevresel arkeoloji projesinin ön keşif çalışması yürütülmüştür.

Arazi çalışmaları kapsamında sistematik tarama yapılan alanların bulunduğu alt bölgeler Urla İlçesine bağlı Barbaros, Kadiovacık, Nohutalan, Söğüt, Kuşçular ile Seferihisar İlçesi'ne bağlı Çamtepe ve Kayalıdağ Mevkiidir. 2015 yılı arazi çalışmaları kapsamında 26 yeni arkeolojik sit belgelenmiş, bunun yanı sıra önceki yıllarda belgelenmiş olan bazı sitlerin korunma durumu ve yüzey görünürlüğündeki değişikliği saptamak adına yeniden ziyaretler gerçekleştirilmiştir. (Harita:2)

Çalışma alanının ikincil modern yapılaşmanın ciddi tehdidi altında olması her yıl bazı sitlerin tekrar ziyaret edilmesini ve kurula sunulmak üzere sit raporlarının hazırlanmasını gerekli kılmaktadır. Jeoarkeolojik çalışma planı

açısından önkeşif amacıyla ziyaret edilen alanlar ise Barbaros ovası, Zeytineli Köyü azmak alanı, Alaşar Vadisi, Köytepe, Gülbahçe, Söğüt, Mandalan Ovası, Yağcılar Köyü, Demircili, Beyler Köyü ve Efemçukuru'dur. 2015 yılı arazi çalışmalarında belgelenen yeni sitlere ait bilgiler şöyledir;

2013–2014 yılı çalışmalarında Urla-Çeşme yarımadasında önemli bir mikrocoğrafya oluşturan Barbaros Ovası ve çevresinde sistematik çalışmalara başlanmıştır. 2013–2014 yıllarında bu alanda yürütülen çalışmaların temel amacı özellikle Barbaros Ovası'nı çevreleyen alanda yüksek tepeliklerde iskân veya savunma amaçlı yapıların olup olmadığını saptamak idi. Nitekim özellikle ovanın Kuzey yönünde kalan tepelerde bu amaçlara yönelik bulgulara rastlanmış ve belgelenmiştir. 2015 yılı çalışmaları çerçevesinde ovanın hemen çeperini çevreleyen yamaçlar ve tepeler üzerinde çalışmalara başlanmıştır. Barbaros ovasının çevresinde bulunan Barbaros ve Birgi köylerinin yanı sıra batıda kalan ve daha küçük ova alanlarına sahip olan Kadıovacık ve Nohutalan köylerinde de çalışmalara devam edilmiştir. Bunun dışında jeoarkeolojik çalışmalar doğrultusundaki önkeşif sırasında bulunduğumuz alanlarda Karapınar, Söğüt, Kuşçular Mevkiilerinde yeni sitler saptanmış, yine korunma durumu tespiti için gittiğimiz Kuyucak sınırında yer alan Kayalıdağ ve Dededağ Mevkiilerinde yeni sitler belgelenmiştir.

Barbaros bölgesinde saptadığımız sitlere dair bilgiler şöyledir;

1/ SitNo.336 Birgi Kayalıdağ

Urla İlçesi'ne bağlı Birgi Köyü sınırları içinde kalan Kayalıdağ Mevkii yoğun olarak çam ağaçları ile kaplı yüksekliği 230 m. civarında bir tepedir. Tepeye güney yönünden tırmanılmıştır, yüzey görünürlüğü çam iğnelerine bağlı olarak oldukça düşüktür. Bu nedenle yüzey bulgularının temsiliyeti seramik anlamında yok

2 Ersoy, Y.E.- E. Koparal, “İzmir İli, Urla ve Seferihisar İlçeleri Yüzey Araştırması, 2013 Yılı Çalışmaları”, 32. Araştırma Sonuçları Toplantısı 1. Cilt, 02-06 Haziran 2014 Gaziantep, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü, 47-68; Ersoy, Y. E.- E. Koparal, “İzmir İli, Urla ve Seferihisar İlçeleri Yüzey Araştırması, 2014 Yılı Çalışmaları”, 33. Araştırma Sonuçları Toplantısı 2. Cilt, 11-15 Mayıs 2015 Erzurum, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü, 79-100.

denecek kadar azdır. Tepenin kuzey sırtlarında da tarama yapıldığında tüm yamaçlarda belirli aralıklarla (yaklaşık 50 m.) genişliği 1-1,5 m. olan işlenmemiş büyük düzgün taşlardan inşa edilmiş teras duvarları saptanmıştır. Alanda oldukça önceleri aşılınmış delice türü zeytin ağaçlarının varlığı bugün değilse bile yakın geçmişte ve öncesinde bu alanın teras tarımı için yoğun olarak kullanıldığının göstergesidir. Tepenin zirve noktasında ise anakayanın yüzeye çok yakın olduğu alanda anakayanın şekillendirilerek bir merdiven oluşturulduğu(Resim: 1) ve bunun yaklaşık 7x9 m.'lik dörtgen bir mekanla ilişkili olduğu anlaşılmıştır. Duvar kalınlığı 80 cm.'yi geçmeyen bu dörtgen yapının etrafında çok seyrek yüzey buluntusu saptanmıştır. Yüzey buluntuları çatı kiremitleri ve depolama kaplarından ibarettir. Çatı kiremitleri alanın Roma, Bizans ve Osmanlı Dönemlerinde kullanıldığına işaret etmektedir fakat yapının işlevine dair kesin bir yargıya varmak kolay değildir. Çevresindeki yüzey seramikleri de yapının orijinal kullanım evresi ile ilgili bilgi veriyor değildir. Zira Roma Dönemi ve sonrasında duvar yapılarında harç kullanımı yaygındır; ancak bu yapının duvarları kuru duvar tekniğinde inşa edilmiştir. Dolayısı ile çevresinde bulunan Roma, Bizans ve Osmanlı Dönemi çatı kiremitleri yapının ikincil kullanımı ile ilişkilidir, ancak orijinal kullanım evresi öncesine ait olmalıdır.

2/SitNo.337 Barbaros Sıradamlar

Barbaros Ovası'nın Kuzey yönünde İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü arazisi içinde bulunan alanda uzun süredir kullanılmayan ve kısmen yıkılmış halde olasılıkla 19. Yüzyılın başlarında inşa edilmiş olan bir yeldeğirmeni bulunmaktadır. Aynı alanda ayrıca küçük bir köye ait olan 10-15 hanenin konut temelleri izlenmiştir. Bu alanda İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü yeni bir bina inşa etmekte olduğundan bu alan hâlihazırda bir şantiye durumundadır. Sıradamlar adı verilen ve Barbaros Köyü'nün eski iskân alanlarından biri olan bu alanın 200 metre kadar Kuzeybatı'sında köylüler tarafından Ören Mevkii olarak adlandırılan alanda iki taşlı toplama su ile çalışan bir su değirmeni bulunmaktadır.(Resim: 2) Su değirmeni toplama su ile çalıştığından yakın çevresinde yağmur setleri bulunmaktadır. Bu değirmenin çalışma süreci bugün Barbaros Köyü'nün sakinleri tarafından da hatırlanmaktadır.

3/SitNo.338 Barbaros Saraylıgelin

Barbaros yolu üzerinde kalan Saraylıgelin Mevkiinde yapılan çalışma sonucunda duvar izleri ve yüzey buluntusu belgelenmiştir. Bu alan oldukça kayalık olmasının yanı sıra yoğun maki bitki örtüsüne sahiptir. Bu nedenle yüzey görünürlüğü ve temsiliyeti oldukça düşüktür. Ele geçen seramikler çoğunlukla aşınmış tanımsız parçalar olmakla beraber içlerinde bir kaç tane mutfak kabı parçası, *lekane* ağız parçası ve *pithos* parçaları olduğu gözlenmiştir. Seramiklere bakarak alanın kullanım sürecine dair kesin bir yargıda bulunmak her ne kadar zor olsa da *lekane* ağız parçası Arkaik Döneme ait gibi görünmektedir. Yüzeyde belgelenen seramiklerin yanı sıra alanda Doğu-Batı yönünde uzanan genişliği 90 cm'i bulan sanduka duvar sisteminde inşa edilmiş duvar izlerine rastlanmıştır.

4/SitNo.339 Karapınar Çiftlik

Saraylıgelin Mevkiinin yaklaşık 3 km Kuzeybatısında 2014 yılları çalışmalarında yüzey taraması gerçekleştirdiğimiz Karapınar Mevkiinde geçen yıl belgelenen Roma, Bizans ve Osmanlı Dönemlerinde iskân edilmiş olan yerleşimin 300 m. kadar güneyinde yer alan yaklaşık 1 ha.lık bir alanda çalışmalara devam edilmiştir. Söz konusu bu alanda olasılıkla bir çiftlik yapısına ait duvar temelleri ile beraber Roma Dönemine ait çatı kiremitleri ve depolama kaplarına ait parçalar ele geçmiştir. Yüzey buluntuları arasında az sayıda Bizans seramiğinin yanı sıra Helenistik Döneme ait olması muhtemel parçalar olduğu gözlenmiştir. Bu çiftlik yapısı ile geçen sene bulunan yerleşimin orta noktasında ise büyükçe düzgün bir kayanın üzerinde çiftlik sınırını belirleyen üzerinde “O” harfi olan yazı fotoğraflanarak belgelenmiştir.(Resim: 3) Çiftlik sınırlarını belirleyen bu tip sınır yazıtlarının kullanımı özellikle Klasik Dönem ve Helenistik Dönemde yaygındır.

5/SitNo.355 Barbaros 1

Barbaros Ovası'nın batısında teras duvarlarının yanı sıra bir yapıya ait temel duvarları olduğu gözlenmiştir. Yaklaşık 1 ha.lık alanda seyrek olarak Roma,

Bizans ve Osmanlı Dönemlerine ait buluntular olduğu izlenmiştir. Olasılıkla küçük bir çiftlik yapısına aittir.

6/SitNo.356 Barbaros 2

SitNo.355'in 500 m. kadar kuzeydoğusunda zeytin ağaçlarının da bulunduğu nadasa bırakılmış tarlada yüzey görünürlüğü nispeten iyi olup yüzey buluntusu yoğunluğu orta derecededir. Buluntular depolama kapları, *amphora* ve *mortar* parçalarından oluşur. Buluntular Arkaik Döneme aittir. Olasılıkla yine küçük bir çiftlik yapısıdır ve buluntuların dağılımı 1 ha.'ı geçmemektedir.

7/SitNo.357 Barbaros 3

Yine ovanın Batı çeperinde belirgin kayalık alan etrafında yoğun olarak prehistorik malzeme ele geçmiştir. Bu alan kısmen makilik olup yüzey görünürlüğü düşüktür ancak bazı alanlar sürülmüş tarlalardır ve yüzey görünürlüğünün iyi olduğu bu kısımlarda yüzey buluntusu yoğunluğunun çok olduğu izlenmiştir. Tümüyle prehistorik malzemeden oluşan yüzey buluntuları Neolitik Dönem ve Tunç Çağlarına aittir. Buluntular yaklaşık 3 ha.lık bir alanda dağılım göstermektedir.

Barbaros Ovası'nın yanı sıra bölgede yine tarım alanı olarak yoğun kullanılan alanlardan biri Kadıovacık Köyüne adını veren ovadır. Yine bu ovayı çevreleyen yüksek tepeler üzerinde araştırmalara devam edilmiştir.

8/SitNo.342 Kadıovacık 1

Kadıovacık'ın Batı yönündeki genel olarak yoğun maki ile kaplı tepede arada patikalar ve yer yer açıklık alanlar mevcuttur. Dolayısı ile yüzey görünürlüğü sadece bu açık alanlarda ve patika kenarlarında iyi olmakla beraber tepenin genelinde oldukça düşüktür. Ancak bir arada değerlendirildiğinde yaklaşık 4 ha.lık alanda yüzey bulgusu olduğu anlaşılmaktadır. Tüm alanda tarım teraslarının yanı

sıra Klasik, Helenistik ve Roma Dönemlerine ait çatı kiremitleri, depolama kapları ve *amphora* parçaları belgelenmiştir.

9/SitNo.343 Kadıovacık Yukarıkovanlık

Yukarıkovanlık Mevkii, Kadıovacık Köyü'nün yaklaşık 1,2 km Batısında bir mikrocoğrafya oluşturan vadilik bir alandır. 3 ha.lık alanda yapı kalıntılarının yanı sıra zeytinyağı üretimi ile ilgili ağırlık taşları ve değirmen taşları bulunmuştur. Bu alanda tespit edilen *orbis mortarium* taşlarının sadece Roma Dönemi sürecinde kullanıldığı bilinmektedir.(resim:8) Yüzey buluntuları orta yoğunlukta olup çatı kiremidi, depolama kapları ve günlük kullanım kaplarından oluşmaktadır. Buluntular Roma, Bizans ve Osmanlı Dönemlerine aittir.

10/SitNo.344 Kadıovacık Yuvarlak

Kadıovacık Köyü'nün 4,5 km batısında Çeşme İlçe sınırında, Yuvarlak adı verilen mevkii'nde yine küçük bir vadi ağzında 3,5 ha.lık düz alanda iskân süreci Roma, Bizans ve Osmanlı Dönemlerine tarihlenen bir yerleşim yeri saptanmıştır. Bu alanda çok sayıda anıt ağaç sayılabilecek yaşlı zeytin ağacı olduğu izlenmiştir ki bu da alanın antik Dönemde de tarım için kullanıldığının göstergesidir. Yapı kalıntıları ile duvar temellerinin yanı sıra zeytinyağı üretiminde kullanılan ağırlık taşları ve *mortar* parçaları olduğu izlenmiştir. Ayrıca yerleşimde kısmen yıkılmış apsidal planlı bir şapel yapısı bulunmaktadır.

11/SitNo.346 Söğütçük

Kadıovacık Köyü'nün 3 km kadar Kuzeyinde Söğütçük Mevkiinde 6 ha.lık alanda Klasik Dönem'den Osmanlı Dönemi'ne dek neredeyse kesintisiz iskân bulunan bir yerleşim alanı saptanmıştır. Ancak 30 ha.lık alanda çok sayıda zeytinyağı ve şarap üretimi ile ilişkili ağırlık taşları, pres taşları ve bir kuyu olduğu belgelenmiştir. Yüzey görünürlüğü orta düzeyde olup seramik sayısı azdır ancak diagnostik parçalar farklı Dönemlere aittir. Olasılıkla Osmanlı Dönemi'ne ait yapı

kalıntılarında devşirme olarak kullanılmış Klasik Dönem veya Helenistik Dönem'e ait yapı taşları olduğu izlenmiştir.

12/SitNo.345 Kadıovacık Granseki

Kadıovacık Köyü'nün 1 km kadar güneybatısında yaklaşık 10 ha.lık alanda büyük blok taşlardan 0.5 m.ye kadar korunmuş teras duvarları ve konutlara ait temel kalıntıları dağınık düzende izlenmiştir.Bu alan genel olarak çamlık olup yer yer yoğun maki bitki örtüsü ile kaplıdır. Ayrıca aynı alanda bir yeldeğirmenine ait yıkıntı olduğu görülmüştür.Tüm bu buluntular söz konusu alanın yoğun olarak tarım faaliyetleri için kullanıldığına işaret etmektedir. Yüzey görünürlüğü genel olarak orta seviyede olup yine orta seviyede yoğunluk gösteren yüzey buluntuları Klasik Dönem'den Bizans Dönemi'ne kadar alanın kullanıldığının göstergesidir.

Kadıovacık Köyüne adını veren ve yaklaşık genişliği 100 ha.'ı bulan ova bir mikrocoğrafya oluşturmaktadır. Bugün köyün en önemli tarım alanı olan bu alan bir kaç bölüme ayrılarak iki günde sistematik olarak taranmıştır. Ovanın genelinde tahıl tarımı yapılmaktadır. Yüzey araştırması esnasında hâlihazırda toplanmış haldeki ekinler ve ekin artıkları yüzey görünürlüğünü düşürmüştür. Güneyden yaygın yüzey araştırması yöntemi ile taranmaya başlanan bu alanda üç ayrı noktada yüzey buluntusu yoğunluğu saptanmıştır.

13/SitNo.347 Kadıovacık Ova 1

Ovanın en Kuzey noktasının çeperinde 1,5 ha.lık alanda Roma ve Bizans Dönemlerine ait buluntular yoğun olarak saptanmıştır. Olasılıkla bir çiftlik yapısına ait bulgulardır.

14/SitNo.348 Kadıovacık Ova 2

Ovanın Güney ucunda yine ovanın çeperinde 2,5 ha.lık alanda yine Roma ve Bizans Dönemlerine ait buluntular saptanmıştır.

15/SitNo.349 Kadıovacık Ova 3

Ovanın Batı çeperinde 1,5 ha.lık alanda Klasik, Helenistik, Roma ve Bizans Dönemlerine ait orta yoğunlukta buluntu saptanmıştır.

Nohutalan Köyü sınırları içinde bulunan Güvercinlik Mevkii, köy merkezinin 3,5 km kadar kuzeybatısında, yaklaşık 25 ha.lık bir ovadır. Olasılıkla Erythrai ve Klazomenai teritoryalarını birbirinden ayıran doğal sınır olan yüksek tepelik alandaki bu ova bir mikrocoğrafya oluşturmaktadır. Ovanın güney yamaçlarında genişliği 1 m.'yi bulan sanduka duvar tekniğinde inşa edilmiş teras duvarları doğu-batı doğrultusunda uzanmaktadır. Bu duvarlar ovada düzlük alanlarda da setler halinde devam etmektedir. Bu teras sistemi bölgede daha önce izlemediğimiz denli özenli bir inşa sistemine sahiptir. Düzgün büyük bloklardan inşa edilmiş olan ve yüksekliği de çoğu yerde 1 m.ye kadar korunan bu teras duvar sisteminde yer yer yine özenli biçimde inşa edilmiş merdivenler bulunmaktadır (Resim:4). Söz konusu teras sistemi bu bölgede uzun süreli yoğun tarım yapıldığının göstergesidir. Ovada üç ayrı noktada yüzey buluntusu belgelenmiştir;

16/SitNo.350 Nohutalan Güvercinlik 1

Yüzey buluntusu belgelenen ilk alanda en az 15-20 hanelik bir köye ait kalıntılar bulunmaktadır. Konutlar yıkılmış olmakla beraber harçlı duvarları 1-1,5 m.ye dek korunmuştur. Buluntular ekseriyetle Roma ve Bizans Dönemlerine ait çatı kiremidi ve günlük kullanım kaplarından oluşmaktadır. Hemen yakınında Roma Döneminde kullanıldığını bildiğimiz bir *orbis mortarium* taşı, ayrıca yine zeytinyağı üretimi ile ilişkili pres altlığı ve ağırlık taşları bulunmaktadır.

17/SitNo.351 Nohutalan Güvercinlik 2

Yoğun yüzey buluntusu belirlenen yaklaşık 2 ha.'lık ikinci alanda konut kalıntılarına rastlanmıştır. Yüzeyde belgelenen seramikler ekseriyetle Roma Dönemi'ne ait kaba günlük kullanım kapları, depolama kapları ve tabaklardan

oluşmaktadır. Ayrıca bu alanda anıtsal bir yapıya ait kemer kilit taşı ile düzgün blok taşlar tespit edilmiştir.

18/SitNo.352 Nohutalan Güvercinlik 3

Nohutalan Köyü sınırları içerisindeki Güvercinlik Mevkiinde araştırılan üçüncü alanda, orta yoğunlukta yüzey buluntusunun yanı sıra bir kuyu olduğu izlenmiştir. Buluntular Roma ve Bizans Dönemlerine aittir.

19/SitNo.353 Nohutalan Dağ

Araştırmalara Kadiovacık Köyü'nün 1,5 km Kuzeybatısında, köyün hemen karşısındaki yüksek sarp yamaçlı tepede devam edilmiştir. Burası yoğun olarak çam ağaçları ile kaplıdır ve yüzey görünürlüğü çok düşüktür. Tepenin yamaçlarında açık olan alanlar taranmıştır. Söz konusu alanda rüzgâr türbinleri bulunmaktadır ve yenileri inşa edilmek üzere daha fazla alan açılmaktadır. Yüzey bulguları tepenin batı yamacına yakın kısmındadır. Yaklaşık 1 ha.lık bu alanda, dağınık halde yapı blokları ile çok seyrek Roma ve Bizans Dönemlerine ait seramik parçaları belgelenmiştir.

20/SitNo.354 Kuşçular Tümülüs

Kuşçular bölgesinde önceki yıllarda çalışılan, ilk kez topografik planı 1980'lerde Numan Tuna tarafından çıkarılan 1. Derece Arkeolojik Sit kapsamında bulunan Yarentepe'nin hemen karşısında yer alan tepenin üzerinde uydu fotoğraflarından gözlemlenebilen bir alanda kaçak kazı olduğu ve bir tümülüsün tahrip edildiği bilinmekteydi³. Tepenin neredeyse tamamı yoğun olarak çam ve makilik kaplıydı, ancak alt yamaçlarda teras duvarlarını izlemek mümkündü. Bu sezonki çalışmalarda tepe üzerinde uzun zaman önce tahrip olmuş bir tümülüse ait kalıntıların olduğu nokta saptanmıştır. Etrafında dağınık halde bulunan bir kaç

3 Tuna, N. "İzmir İli Arkeolojik Yüzey Araştırmaları, 1988", 7. Araştırma Sonuçları Toplantısı, 1989
Ankara, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü, 279-294.

pişmiş toprak lahit parçası tümülüsün Arkaik Dönemde kullanıldığına işaret etmektedir.

Önceki yıllarda büyük kısmını sistematik olarak taradığımız Söğüt bölgesine jeoarkeolojik çalışmaların önkeşif ayağı kapsamında tekrar gidilmiştir. Bundan önceki yıllarda aynı bölgede Prehistorik Dönem'den Hristiyanlık Dönemi'ne dek kutsal alan olarak kullanılan bir mağarada belgeleme yapılmıştı. Bu ziyaretimiz esnasında bölgede iki mağaranın daha insanlar tarafından kullanıldığı belgelenmiştir. Söz konusu mağaralar kült aktivitelerinden ziyade erken süreçlerde iskân amaçlı; Arkaik Dönemde ise mezar olarak kullanılmış olmalıdır.

21/SitNo.340 Söğüt Mağara 2

Yeni tespit ettiğimiz ilk mağara küçük bir kovuk görünümündedir. Mağaranın içinde bir sanduka mezar önceki yıllarda defineciler tarafından tahrip edilerek açılmıştır. Mezarın bulunduğu kovuğun önündeki düzlükte ayrıca bir yapıya ait temel izleri belgelenmiştir.

22/SitNo.341 Söğüt Mağara 3

Yeni tespit ettiğimiz ikinci mağara yaklaşık 6 m. çapında olup çok dar bir girişi bulunmaktadır. Üst kısmında küçük bir galeri devam etmektedir. Mağaranın tabanında dolgu bulunmaktadır ancak yüzeyde buluntu yoktur. Hemen önündeki alanda iri blok taşlardan bir duvar temeli yer alır. Mağaranın hangi süreçte kullanıldığını söylemek mümkün değildir. Mağaranın etrafında çok sayıda kaçak kazı çukuru ve kayalarda aletle delinerek açılmış delikler bulunmaktadır.

Jeoarkeolojik çalışmalar için önkeşif kapsamında ziyaret ettiğimiz bir diğer bölge Çamlıtepe Kuyucak sınırındaki alandır. Geçtiğimiz yıllarda bu alanda Asartepe ve Kayalıdağ çevresinde çalışılmıştı ve burada saptanan sitler 1. Derece Arkeolojik sit olarak belirlenmişti. Ancak üzerinde önemli bir Klasik Dönem yerleşimi bulunan Asartepe ile Arkaik tümülüslerin bulunduğu Kayalıdağ'ın hemen

yakınında faaliyette olan bir taş ocağı bölgede kültürel çevre için bir tahrip potansiyeli taşımaktadır. Bu bakımdan da tekrar ziyaret edilen alanda Orman Müdürlüğü'nün yaptığı çalışmalar sonucunda sık ormanlık ve makilik olan bazı bölgelerde kesim yapıldığı, bu alanların açıldığı gözlenmiştir. Yüzey görünürlüğünü ciddi biçimde arttıran bir faktör olduğundan bu alanlarda çalışmaya karar verilmiş ve söz konusu alanda toplam üç ayrı noktada yüzey buluntusu belgelenmiştir;

23/SitNo.359 Kuyucak Dededağ 1

Kuyucak Dededağ Mevkii'nde, çapı yaklaşık 15 m.'yi bulan ancak üst konisi ciddi biçimde tahrip olmuş ve *peribolos* duvarı dağılmış toprak yığma bir tümülüs (Resim: 5) ile hemen yanında daha küçük bir tümülüsün yeri saptanmıştır. Teos ve teritoryasında sıklıkla rastlanılan toprak yığma tümülüsler bu alanda geçen senelerde saptadığımız gibi Kayalıdağ üzerinde de çok sayıda bulunmaktadır.

24/SitNo.360 Kuyucak Dededağ 2

Yine Kuyucak Dededağ Mevkiinde, yaklaşık 10-15 ha.lık bir alanda konutlara ait temellerin yanı sıra zeytinyağı üretimi ile ilişkili pres ve ağırlık taşları dağınık halde izlenmiştir. Yüzeyde takip edilebilen az sayıda seramik, depolama kapları ve günlük kullanım kaplarına aittir. Buluntuların tarihlenmesi çok kolay olmamakla beraber Helenistik Dönem ve Roma Dönemi'ne ait olmaları muhtemeldir.

25/SitNo.361 Kayalıdağ Güney

Kayalıdağ'ın güneyinde, Asartepe'nin güneybatısında yer alan tepenin zirve noktasında 10x10 metre boyutlarında, duvar kalınlığı 1 m.yi bulan düzgün kesilmemiş taşlardan inşa edilmiş bir yapı fotoğraflanarak belgelenmiştir (Resim: 6). Yüzey buluntusunun seyrek olduğu görülmüştür; ancak bunun temel nedeni konglomera anakayanın yüzeye oldukça yakın olmasıdır. Buradan yola çıkarak ilişkili malzemenin yamaçlara akmış olabileceği düşünülmüştür. Fakat yamaçlarda

da anakaya çoğu kısımda yüzeyde ve maki bitki örtüsü ile kaplıdır. Anakayanın yüzeyde belirgin olduğu kısımlarının şekillendirilerek magazinler oluşturulduğu gözlenmiş, ancak bu mekânların ne için kullanıldığı henüz belirlenememiştir. Hemen hepsinde pişmiş toprak döşeme levhası parçaları olması söz konusu bu magazinlerin belki de depolama amaçlı kullanıldığını düşündürmektedir. Az sayıda ele geçen seramik buluntusu Roma Dönemi'ne aittir. Bir kaç parça seramik Klasik ve Helenistik Dönemlere ait olabilir.

26/Sitno.358 Çamlıtepe Bağlık

Çamlıtepe Mevkiinde yüksek ovalık alanda eski bir teras duvarının yakınında 10-15 hanelik bir köy olduğu tespit edilmiştir. Olasılıkla Osmanlı Dönemine ait olan yerleşimde konutların ve teras duvarının inşası için şist taşı kullanılmıştır. Yüzeyde ele geçen buluntular az sayıda olup depolama kapları ve çatı kiremitlerine aittir. Buluntular Roma Dönemi ve Klasik Dönem'e tarihlenmektedir.

2015 yılı çalışmaları kapsamında korunma durumunun tespiti sırasında ziyaret edilen alanlar 2007 yılında çalışılan Torasan bölgesi ve Kocadağ İnkaya mağarasıdır⁴. Torasan bölgesinde geçtiğimiz yıllarda sistematik yüzey taraması yapılmış, üç farklı alanda yüzey buluntusu ve duvar izleri belgelenmişti. Bu alanlarda herhangi bir tahribata rastlanmamıştır. Ancak Kocadağ İnkaya mağarasının yine sıklıkla ziyaret edildiği ve mağaranın içerisinde bulunan dolgunun yer yer kazıldığı ve içinde ateş yakıldığı saptanmıştır. Söz konusu mağara bölgenin önemli kült alanlarından biri olup prehistorik Dönemlerden yakın geçmişe kadar kullanılmış olduğundan önemli bir arkeolojik sittir (Resim: 7).

2015 yılı çalışmalarında yukarıda belirttiğimiz gibi jeoarkeolojik çalışmaların gelecek yıllarda yürütülebilmesi adına çalışma bölgesi sınırları içinde kalan çeşitli alanlarda önkeşif çalışması gerçekleştirilmiştir. Jeoarkeoloji açısından

⁴ Atalay, E. Ö. 1987. "İzmir ve Aydın yörelerinde Mağara Araştırmaları", V. Araştırma Sonuçları Toplantısı Cilt:2, 6-10 Nisan 1987 Ankara: 297-321; Ersoy, Y.E.- E. Koparal, "Urla ve Seferihisar İlçeleri Yüzey Araştırması 2007 Yılı çalışmaları", 26. Araştırma Sonuçları Toplantısı 3. Cilt, 26-30 Mayıs 2008, Ankara, 73-90.

bölgenin önemli sorunsalları kıyı değişimi, alüvyal depozit oluşumları, fay hatları ve göl tabanlarının saptanması, bitki örtüsü ve iklimdeki makro değişimler olarak özetlenebilir. Bu çerçevede çalışılan alanlardan ikisi Barbaros Ovası ve Mandalan Ovası alanlarıdır. Her iki ova da Urla-Çeşme yarımadasının önemli tarım alanlarıdır ve sadece günümüzde değil antik Dönemlerde de yoğun tarım faaliyetine maruz kaldıkları her iki ovanın çeperinde saptanan kırsal yerleşimlerden anlaşılabilmektedir. Bunun yansıra her iki ova çevresinde de saptanmış olan Neolitik ve Tunç Çağı yerleşimleri prehistorik yerleşimler için bu alanların uygun koşullara sahip olduğunun göstergesidir. İnsanoğlunun doğal çevreye müdahalesinin çok kısıtlı olduğu bu süreçlerde prehistorik yerleşimlerin temel önceliği su kaynaklarına yakınlıktır. Barbaros ovasında bugün de tüm ovada dağınık biçimde bulunan doğal göletler bulunmaktadır. Barbaros Ovası ve Mandalan Ovası için göl tabanı olup olmadıklarına dair bir araştırmanın yapılması öngörülmüş, karot alınmasının gerekliliği, gerektiği takdirde hangi noktalarda çalışılabileceği üzerine bir öngörü oluşturabilmek adına çalışılmıştır. Barbaros Ovası karstik ve volkanik oluşumların bir arada bulunduğu bir jeolojik oluşumdur. Ovanın drenaj sistemi su kaynaklarına ilişkin önemli bir bilgi kaynağı oluşturacağından çalışmalar bu yöne yönelmiştir. Bugün taban suyunun ancak yüzeyden 200 m. derinde ulaşılabildiği bu alanda köyde çok sayıda sarnıç kuyu bulunmaktadır. Bugün görülen göletlerin hemen hepsi doğal volkanik çukurlar olup önleri yapay olarak kapatılarak suyun toplanması için kullanılmaktadır. Tabanı geçirgen volkanik yapıda olan ovanın göl tabanı olma ihtimali böylelikle giderek zayıflamaktadır. Öte yandan, Mandalan Ovası Neojen kireçtaşı anakayanın bulunduğu yüzeyde de sadece karasal toprağın izlendiği bir alandır. Bölgede artezyen kuyusu açanlarla yapılan konuşmalardan edinilen bilgi beyaz killi toprak tabakasının 5 m.ye dek indiği ancak günümüzde taban suyuna ulaşabilmek için Neojen kaya kütlelerini de geçen 100 m.ye dek varan sondajlar açıldığıdır. Bundan 50 yıl öncesine kadar 20 m. de suya ulaşılırken bugün bu denli derin kuyuların açılması taban suyunun azalmasında ve daha derinlerde ulaşılmasında temel etkidir. Yapılan görüşmelerde yer yer ovada beyaz killi toprağın altında yeşil killi toprağa rastlandığı ifade edilmiştir. Bu da alanın düşünüldüğü gibi göl tabanı olabileceği olasılığını güçlendirmektedir ve bu bakımdan ovada karot alma çalışması yapılması önem taşımaktadır.

Bir diğer jeoarkeolojik önkeşif çalışma alanı Gülbahçe bölgesidir. Bu alan sıcak su kaynakları açısından yani bir başka deyişle tektonik açıdan aktiftir. Bölgenin bir diğer önemi de yine tektonik hareketlere bağlı olarak kıyı değişiminin izlenebildiği bir alan olmasıdır. Gülbahçe Mevkiinde günümüzde deniz içinde kalan köprünün konumu sıcak su kaynağının ve üzerinde hamam yapısının bulunduğu Hamam Mevkiine kadar bir yolun bulunduğunu göstermektedir. Ancak bugün bu kısım dolmuştur. Bir geç Roma liman yapısı ve zamanla dolmuş lagünün bulunduğu Değirmen Mevkii, hem lagünün gözle dahi izlenebilmesi hem de kıyıdaki kültür tabakası içeren yüksek kesitler sayesinde, tektonik hareketlere bağlı kıyı değişiminin en iyi izlendiği alandır. Bu alanda yapılacak bir uzaktan algılama jeofizik çalışmasının bu konuya açıklık getireceği ancak karot çalışmasının işlevsel olmayacağı düşünülmektedir.

Urla Çeşme yarımadasının güney sahilinde Demircili bölgesinde Airai Antik yerleşiminin bulunduğu alanda yapılan çalışmalar, buranın bölgede çok ender rastlanan kara yükselmesinin net olarak izlendiği bir yer olduğunu göstermiştir. Anakaraya dar bir kıstakla bağlanan adacık üzerinde önceki yıllarda Prof. Dr. Recep Meriç tarafından çalışılmış ve alanın bir topografik planı çıkarılmıştır. 2014 yılı çalışmalarımızda adanın yanı sıra ardında uzanan kara kısmında sistematik yüzey taraması gerçekleştirilmiş ve bulguları haritaya işlemiştir. Bu yılki çalışmalarda alanda jeoarkeolojik bakımdan bir önkeşif gerçekleştirildiğinde, kara ve adada kesitlerden izlenen tabakalarının yönleri adanın bir fay kırılması sonucu karadan ayrıldığını ortaya koymuştur. Adada kıyıda yüksekçe kayalık kısımlarda kabukluların ve kayanın kaynaştığı örnekler bu alanda geçmişte var olan denizel ortamın göstergesidir. Dolayısı ile Demircili bölgesi tektonik hareketlere bağlı kıyı değişiminin belirlenmesi açısından önem taşıyan alanlardan biridir.

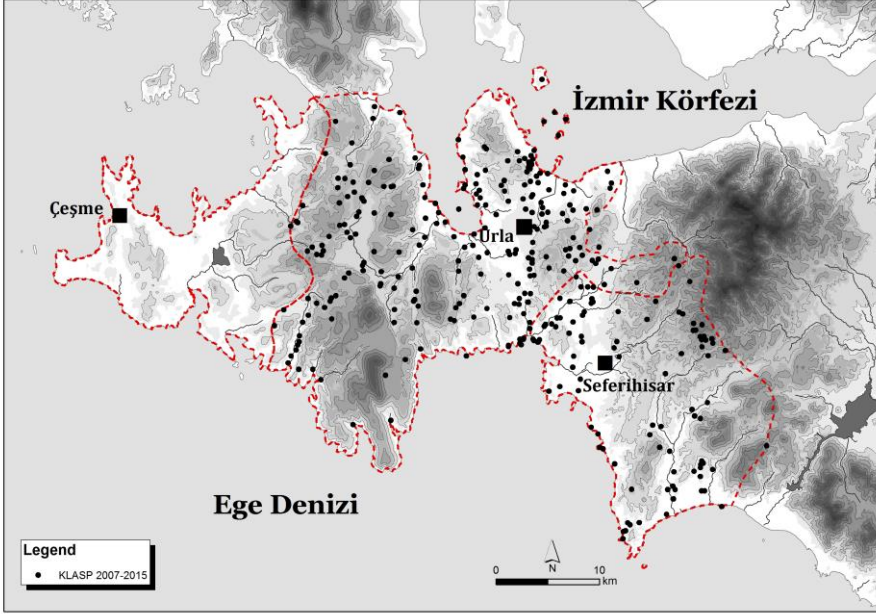
Demircili'den çok uzak olmayan yine Güney kıyıda bulunan Çobanpınarı vadisinin sonundaki azmakta ve kıyıda yapılan gözlemler kıyının ancak 50 m. kadar

5 Meriç, R. "1985 Yılı İzmir ve Manisa İlleri Yüzey Araştırması", 4. Araştırma Sonuçları Toplantısı, 1986 Ankara, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü, 301-311.

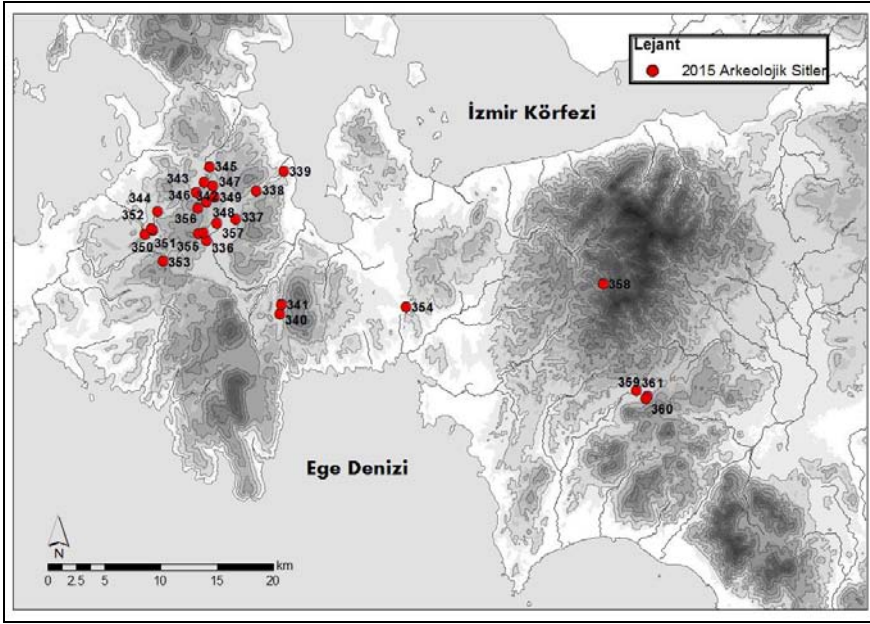
deniz tarafından doldurulmuş olduğunu gösterir. Kıyı çizgisinden 50 m. kadar içeride bulunan volkanik tuf taşları ise Ege'de Tunç Çağı'nda gerçekleştiğini bildiğimiz volkanik patlamalar ile ilişkili olmalıdır. Söz konusu taşların bir katman halinde yüzeyde de izlendiği çizgi aynı zamanda antik Dönem kıyı çizgisine işaret ediyor olmalıdır.

Sonuç olarak 2015 yılı Urla ve Seferihisar İlçeleri Yüzey Araştırması çalışmaları bir kaç amaca yönelik olarak tamamlanmıştır. Seçilen alt bölgelerde sistematik yaygın yüzey araştırması yöntemi ile yeni arkeolojik sitlerin belgelenmesi sonucunda 26 yeni arkeolojik site ilişkin bulgular veritabanına aktarılmıştır. Önceki yıllarda belgelenen bazı sitlerin korunma durumuna ilişkin durum tespiti gerçekleştirilmiştir. Ayrıca bölgesel ölçekte bir çevresel arkeoloji projesinin uygulanmasına yönelik olarak seçilen bölgelerde önkeşif çalışması yapılmıştır. Böylelikle bölgeye özgü farklı amaç ve hedeflere sahip bilimsel araştırmalar için ayrıntılı bir bilimsel altlık oluşturulmuştur. Ayrıca ekip olarak bugüne dek elde edilen verilerin bütüncül bir değerlendirilmesini içeren yayına yönelik çalışmalar sürdürülmektedir. Öte yandan önümüzdeki sezonlarda bölgenin paleocoğrafyasının anlaşılmasına ilişkin çalışmaların gerçekleştirilmesi büyük önem arz etmektedir. Böylece bölgenin paleocoğrafyasının Dönemsel olarak yerleşim dokusu ve sistemindeki farklılaşmalar üzerindeki etkisi daha detaylı bir biçimde ortaya konulabilecektir. Bu bakımdan bu sene önkeşif çalışmalarını gerçekleştirdiğimiz jeoarkeolojik çalışma planının gelecek sezonlarda projenin önemli bir bileşeni olması umulmaktadır. Bölgede her sezon önceki yıllarda belgelenen ve bazıları 1. Derece Arkeolojik Sit durumunda olan alanlarda durum tespiti çalışmalarına mutlaka zaman ayrılmaktadır. Bu tekrar ziyaretler iki bakımdan önem taşımaktadır. İlk olarak, tekrar ziyaretler sayesinde farklı arazi kullanımlarına bağlı olarak değişen yüzey görünürlüğü ve yüzey temsiliyeti değişimleri izlenebilmektedir. Öte yandan bölgede kültürel çevrenin korunmasına yönelik olarak yeniden ziyaretler ve sitlerin korunma durumunun tespiti koruma politikası açısından önem taşımaktadır. Kentsel gelişim açısından çok aktif olan bölgede, kültürel çevrenin tahribatına neden olan pek çok faktör mevcuttur. Yeniden ziyaretler sayesinde tahribatın bu denli yoğun

olduğu bölgede tahribatın boyutuna ve nedenlerine dair belgeleme yapmak mümkün olmaktadır.

Harita 1: Urla ve Seferihisar Arkeolojik Yüzey Araştırmaları çalışma alanı ve bugüne dek saptanan sitlerin dağılımı

Harita 2: Urla ve Seferihisar Arkeolojik Yüzey Araştırmaları 2015 yılı saha çalışmalarında belgelenen sitler

Resim 1: Birgi Köyü, Kayalıdağ Mevkiinde belgelenen mekana ait kayaya oyulmuş merdiven

Resim 2: Barbaros Köyü, Sıradamlar Mevkii su değirmeni

Resim 3: Karapınar Mevkii, antik çiftliğe ait sınır yazıtı

Resim 4: Güvercinlik Mevkii teras duvarlarından görünüm

Resim 5 :Kuyucak Dededağ Mevkii yığma toprak Tümülüs

Resim 6: Kuyucak Kayalıdağ Mevkii antik Dönem yapısına ait duvar temelleri

Resim 7: Kocadağ Mevkii İnkaya mağarasından görünüm

Resim 8: Urla Gülbahçe Köyü, Hamam Mevkii. Kıyı değişiminin izlendiği alan.